

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 1 kwietnia 2016 r.

Poz. 1622

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.37.2016.ACH WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 1 kwietnia 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały nr XIX/289/16 Rady Miasta Białystok z dnia 1 marca 2016 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Dojlidy i Skorupy w Białymstoku (rejon ulic: Baranowickiej, K. Ciołkowskiego i Plażowej) – etap I.

UZASADNIENIE

W dniu 1 marca 2016 r. Rada Miasta Białystok podjęła uchwałę nr XIX/289/16 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Dojlidy i Skorupy w Białymstoku (rejon ulic: Baranowickiej, K. Ciołkowskiego i Plażowej) – etap I, która wpłynęła do organu nadzoru 7 marca 2016 r. i z urzędu poddana została kontroli legalności.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż ww. uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 16 marca 2016 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w przedmiocie stwierdzenia jej nieważności.

W wyniku badania przedmiotowej uchwały organ nadzoru ustalił, co następuje:

Rada Miasta Białystok działając na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199 z późn. zm.) uchwaliła przedmiotowy plan miejscowy obejmujący swoimi regulacjami tylko część terenu jaki został wskazany w uchwale intencyjnej – nr XXXIII/396/08 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 27 października 2008 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Dojlidy i Skorupy w Białymstoku (rejon ulic: Baranowickiej, Ciołkowskiego i Plażowej).

Uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego tylko dla części obszaru wskazanego w uchwale intencyjnej - stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, które wynikają z przepisów zawartych w art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 15 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Z powołanych powyżej przepisów wynika jednoznacznie, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego musi obejmować określony obszar gminy wyznaczony granicami uchwały o przystąpieniu do jego sporządzenia. Nie można zatem uchwalić planu miejscowego tylko dla części obszaru wskazanego w uchwale intencyjnej lub obejmującego obszar większy niż wskazany w uchwale intencyjnej.

Powyższe stanowisko znajduje swoje uzasadnienie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 4 listopada 2008 r. Sygn. akt II SA/Bk 394/08, zgodnie z którym: „Organ planistyczny nie może w ramach ustaleń, wykroczyć poza granice opracowania planu wyznaczone uchwałą

intencyjną. Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zawsze powinien pokrywać się z obszarem zakreślonym w uchwale o przystąpieniu do sporządzenia tego planu, podjętej w oparciu o art. 14 ust. 1-2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym" (podobne stanowisko zaprezentował Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie, w uzasadnieniu do wyroku z dnia 9 maja 2006 r. Sygn. akt. II SA/Kr 780/05).

Należy zwrócić uwagę na fakt, iż gmina może zmieniać granice obszaru objętego planem, jednakże tego rodzaju stanowisko powinno być wyrażone w formie uchwały zmieniającej uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, która winna wyraźnie określać na czym wprowadzona zmiana polega i jaki jest dokładnie jej zakres - np. etapowanie z zaznaczeniem obszaru objętego poszczególnymi etapami.

Rada Miasta Białystok uchwalanie planu miejscowego dla terenu objętego uchwałą intencyjną NR XXXIII/396/08 podzieliła na etapy – i w ramach etapu I w dniu 1 marca 2016 r. przyjęła kwestionowaną przez organ nadzoru uchwałę nr XIX/289/16 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Dojlidy i Skorupy w Białymstoku (rejon ulic: Baranowickiej, K. Ciołkowskiego i Plażowej) – etap I.

Podkreślić należy, iż w uchwale intencyjnej - nr XXXIII/396/08 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 27 października 2008 r., nie umieszczono żadnych zapisów mówiących o etapowaniu procedury planistycznej, ponadto w czasie prowadzenia procedury planistycznej Rada Miasta nie dokonała zmian w ww. uchwale intencyjnej. Powyższe działanie Rady narusza tryb sporządzania planu miejscowego określony w art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, którego postanowienia odnoszą się do procedury poprzedzającej uchwalenie planu, czyli sekwencji czynności jakie podejmuje organ w celu doprowadzenia do uchwalenia planu miejscowego poczynwszy od uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu a skończywszy na uchwaleniu planu. Podsumowując, Rada Miasta Białystok powinna była uchwalić plan miejscowy dla całego terenu objętego uchwałą intencyjną, nie dokonała bowiem uprzednio zmian w uchwale intencyjnej, które uzasadniałyby podzielenie procedury planistycznej na etapy.

Wobec faktu, iż obszar objęty postanowieniami uchwały nr XIX/289/16 Rady Miasta Białystok z dnia 1 marca 2016 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedli Dojlidy i Skorupy w Białymstoku (rejon ulic: Baranowickiej, K. Ciołkowskiego i Plażowej) – etap I nie pokrywa się z obszarem gminy wyznaczonym granicami uchwały o przystąpieniu do jego sporządzenia oraz wobec braku w uchwale intencyjnej, postanowień uzasadniających podzielenie procedury planistycznej na etapy - zachodzi istotne naruszenie zasad i trybu sporządzania planu miejscowego.

Istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, stosownie do postanowień art. 28 ust. 1 cytowanej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym powodują nieważność uchwały rady gminy w całości.

Reasumując powyższe, stwierdzić należy, iż w ramach przysługującego gminie tzw. władztwa planistycznego poprzez m. in. uchwalanie planu miejscowego, gmina może wykonywać swoje zadania samodzielnie i na własną odpowiedzialność. Jednakże o tych wartościach i przywilejach gminy można mówić jedynie wtedy, gdy mieszczą się one w zakreślonych ustawami granicach prawa.

Mając powyższe na uwadze, rozstrzygnięcie nadzorcze jest uzasadnione we wskazanym w sentencji zakresie.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

**Z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Aneta Kuberska**